

EUROPA-PARLAMENTET

2004

2009

Mødedokument

A6-0196/2009

1.4.2009

BETÆNKNING

om anmodning om beskyttelse af Aldo Patriciellos immunitet og privilegier
(2008/2323(IMM))

Retsudvalget

Ordfører: Aloyzas Sakalas

INDHOLD

	Side
FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE	3
BEGRUNDELSE.....	5
BILAG: Artikel 68, stk.2, i den italienske forfatning	9
RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET	10

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS AFGØRELSE

om anmodning om beskyttelse af Aldo Patriciellos immunitet og privilegier (2008/2323(IMM))

Europa-Parlamentet,

- der henviser til anmodning af 11. november 2008 fra Aldo Patriciello om beskyttelse af hans immunitet i forbindelse med en straffesag ved retten i Campobasso, hvorom der blev givet meddelelse på plenarmødet den 20. november 2008,
 - der har hørt Aldo Patriciello, jf. forretningsordenens artikel 7, stk. 3,
 - der henviser til artikel 9 og 10 i protokollen af 8. april 1965 vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter ("protokollen") samt artikel 6, stk. 2, i akten af 20. september 1976 om almindelige direkte valg af medlemmerne af Europa-Parlamentet,
 - der henviser til De Europæiske Fællesskabers Domstols domme af 12. maj 1964, 10. juli 1986 og 21. oktober 2008¹,
 - der henviser til forretningsordenens artikel 6, stk. 3, og artikel 7,
 - der henviser til betænkning fra Retsudvalget (A6-0196/2009),
- A. der henviser til, at Aldo Patriciello er medlem af Europa-Parlamentet, og at Parlamentet prøvede hans mandat den 15. juni 2006,
- B. der henviser til, at Domstolen har fastslået, at Europa-Parlamentet og de nationale domstole skal samarbejde for at undgå enhver konflikt ved fortolkningen og anvendelsen af protokollens bestemmelser; det følger heraf, at når der er anlagt en sag mod et medlem af Europa-Parlamentet ved en national ret, og denne er oplyst om, at det pågældende medlem af Parlamentet har indledt en procedure om beskyttelse af privilegier og immuniteter i henhold til forretningsordenens artikel 6, stk. 3, skal den nationale ret udsætte sagen og anmode Parlamentet om, at det afgiver sin udtalelse snarest muligt²,
- C. der henviser til, at Europa-Parlamentets medlemmer i henhold til protokollens artikel 10 under mødeperioderne på deres eget lands område nyder de immuniteter, der tilstås medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling, og at dette ikke hindrer Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet³,
- D. der henviser til, at den bestemmelse, der skal bringes i anvendelse i den foreliggende sag, derfor er artikel 68, stk. 2, i den italienske forfatning, der tillader, at der anlægges en straffesag mod medlemmer af parlamentet uden særlige formaliteter, idet det bestemmes,

¹ Sag 101/63, Wagner mod Fohrmann og Krier, Sml. 1954-1964, s. 483, sag 149/85, Wybot mod Faure m.fl., Sml. 1986, s. 2391, og forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra mod De Gregorio og Clemente, endnu ikke trykt i Samling af Afgørelser.

² Dommen i de forenede sager C-200/07 og C-201/07, Marra, præmis 42 and 43.

³ Protokollens artikel 10.

at et parlamentsmedlem ikke uden tilladelse fra det kammer, som vedkommende tilhører, kan underkastes visitation eller husundersøgelse, anholdes eller på anden måde berøves sin personlige frihed, medmindre der er tale om fuldbyrdelse af en endelig dom, eller medmindre det pågældende medlem pågribes i færd med at begå en lovovertrædelse, for hvilken anholdelse på fersk gerning er obligatorisk,

- E. der henviser til, at, protokollen i sin nuværende form ikke giver Europa-Parlamentet nogen muligheder for at træffe bindende foranstaltninger med henblik på at beskytte Aldo Patriciello,
1. vedtager ikke at beskytte Aldo Patriciellos immunitet og privilegier;
 2. pålægger sin formand straks at sende denne afgørelse og det kompetente udvalgs betænkning til de kompetente myndigheder i Den Italienske Republik.

BEGRUNDELSE

I. FAKTISKE OMSTÆNDIGHEDER

På mødet den 20. november 2008 meddelte Parlamentets formand, at han havde modtaget en anmodning om beskyttelse af Aldo Patriciellos parlamentariske immunitet med skrivelse af 11. november 2008, som var videresendt til Retsudvalget, jf. forretningsordenens artikel 6, stk. 3.

Anmodningen er fremsat i forbindelse med en straffesag anlagt af anklagemyndigheden mod Patriciello ved retten i Campobasso (sag nr. 106/2004 r.g.n.r.).

Patriciello er tiltalt for de strafbare handlinger, der er omhandlet i straffelovens artikel 81, stk. 2, artikel 323, stk. 1 og 2, artikel 640-a, artikel 56, artikel 640, stk. 2, første led, artikel 56 og artikel 316-a, samt for de forseelser, der er omhandlet i artikel 31, artikel 32, stk. 1 og 3, og artikel 44, litra e), i den sammenfattende lov om byggeri (*Testo Unico sull'Edilizia*).

Den lokale anklagemyndighed hævder, at Patriciello - "*som var næstformand og rådmand for regionen Molise, da begivenhederne fandt sted*" og "*en indflydelsesrig og magtfuld referenceperson og politisk "støtte" samt den egentlige "ejer" og opfinder og Neuromeds ikkeøkonomiske og økonomiske holdepunkt*" - deltog i ovenstående strafbare handlinger i samarbejde med den daværende formand og den daværende administrerende direktør for Istituto Neurologico Mediterraneo Neuromed, den daværende retlige repræsentant for Paola Pavone-fonden, den daværende generaldirektør for regionen Molises direktorat for sundheds- og socialsikringspolitikker og den daværende generaldirektør for A.S.L. (sundhedsmyndigheden) i Campobasso.

Patriciellos meddelagtighed skal nærmere bestemt have bestået i rollen som organisator, kontrollør og støtte i forbindelse med de handlinger, der blev udført af Neuromeds formand og den retlige repræsentant for Paola Pavone-fonden, som den 11. september 2000 udarbejdede kontrakten om brugslån af den ejendom, som sagen drejer sig om, og som er beliggende i Salcito kommune, mellem Paola Pavone-fonden (der ejer og har opført den pågældende ejendom) og Neuromed, med henblik på at give dette bistands- og forskningsinstitut mulighed for at forvalte den pågældende ejendom "*til egen fortjeneste som særligt genoptræningscenter med (midlertidig) tilladelse fra regionen, uden nogen som helst social og plejerelateret ydelse*", idet ejendommen "*også allerede var opført takket være en omfattende finansiering fra regionens side (1.400.000.000 lire), der var betinget af ejendommens funktion (også) som sundheds- og plejecenter*" og at "*sørge for en nepotistisk forvaltning til private formål, der også var rettet mod, ved hjælp af de tilknyttede aktiviteter, som uundgåeligt hang sammen med ejendommens drift (ansættelser, handel med butikker, forretninger og forskellige virksomheder osv.), opnåelsen og/eller konsolideringen af ikke mindst den lokale politiske konsensus og en forkert brug af den allerede modtagne finansiering ... som således blev brugt til helt andre formål, der var fuldstændigt uforenelige med dem, som finansieringen var ydet til, samt til opnåelsen af et betydeligt udbytte fra de leverede ydelser, som regionen Molise i stort omfang refunderede, med lige stor skade for instituttet og for hele samfundet*".

Patriciello er desuden tiltalt for ovennævnte strafbare handlinger af byplanlægningsmæssig

karakter, eftersom han - i samarbejde med andre tiltalte personer - skal have foretaget "en ændring af brugen fra pleje- og behandlingshjem til særligt genoptræningscenter" af den pågældende ejendom, der er beliggende i Salcito kommune, uden den nødvendige administrative tilladelse og for at have brugt en ejendom, der "ikke længere har tilladelse, eftersom den med vederlagsfri overdragelse er godkendt til det oprindelige sociale formål, som er ophørt".

II. BESTEMMELSER OG GENERELLE BETRAGTNINGER OM EUROPA-PARLAMENTETS MEDLEMMERS IMMUNITET

Artikel 9 og 10 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter af 8. april 1965 har følgende ordlyd:

Artikel 9

Europa-Parlamentets medlemmer kan hverken eftersøges, tilbageholdes eller retsligt forfølges på grund af meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af deres hverv.

Artikel 10

Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne:

- a) *på deres eget lands område de immuniteter, der tilstår medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling*
- b) *på en anden medlemsstats område fritagelse for enhver form for tilbageholdelse og retsforfølgning.*

De er ligeledes dækket af immuniteten på vej til eller fra Europa-Parlamentets mødested.

Immuniteten kan ikke påberåbes af et medlem, som gribes på fersk gerning, og kan ikke hindre Europa-Parlamentets ret til at ophæve et af dets medlemmers immunitet.

Den procedure, der skal følges af Europa-Parlamentet, er fastsat i forretningsordenens artikel 6 og 7. De relevante bestemmelser lyder således:

Artikel 6 - Ophævelse af immunitet

1. Under udøvelsen af sine beføjelser vedrørende privilegier og immuniteter tilstræber Parlamentet først og fremmest at bevare sin integritet som demokratisk lovgivende forsamling og sikre medlemmernes uafhængighed under udførelsen af deres opgaver.

(...)

3. Enhver anmodning fra et medlem eller et tidligere medlem til formanden om beskyttelse af immunitet og privilegier meddeles på plenarmødet og henvises til det kompetente udvalg.

(...)"

Artikel 7 - Procedurer vedrørende immunitet

1. Det kompetente udvalg prøver straks anmodninger om ophævelse af immunitet eller

beskyttelse af immunitet og privilegier i den rækkefølge, de fremsættes.

2. Udvalget fremsætter forslag til afgørelse, der blot skal anbefale godkendelse eller forkastelse af anmodningen om ophævelse af immunitet eller om beskyttelse af immunitet og privilegier.

3. Udvalget kan anmode den pågældende myndighed om enhver oplysning eller præcisering, som det finder nødvendig for at kunne tage stilling til, hvorvidt immuniteten bør ophæves eller beskyttes. Udvalget giver medlemmet mulighed for at blive hørt, og medlemmet kan forelægge ethvert dokument eller andet skriftligt materiale, som han måtte finde relevant for udvalgets stillingtagen. Medlemmet kan lade sig repræsentere ved et andet medlem.

(...)

6. I sager vedrørende beskyttelse af et privilegium eller af immunitet anfører udvalget, om der foreligger en administrativ eller anden form for begrænsning i den frie bevægelighed for medlemmer, der rejser til eller fra Parlamentets mødested, eller en meningstilkendegivelse eller en stemmeafgivelse under udøvelsen af hvervet, eller om der foreligger omstændigheder henhørende under dele af artikel 10 i protokollen vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter, som ikke er undergivet national ret, og udvalget fremsætter på baggrund heraf et forslag, hvori den pågældende myndighed opfordres til at drage de nødvendige konklusioner.

7. Udvalget kan afgive en begrundet udtalelse om den pågældende myndigheds kompetence og om, hvorvidt anmodningen kan tages under behandling, men udtaler sig under ingen omstændigheder om skyldspørgsmålet eller om det hensigtsmæssige i en strafferetlig forfølgelse på grundlag af de udtalelser eller handlinger, som medlemmet tillægges, selv ikke i tilfælde, hvor udvalget gennem prøvelsen af anmodningen opnår grundigt kendskab til selve sagen.

(...)"

Hvad angår spørgsmålet om, hvorvidt artikel 9 finder anvendelse, skal det bemærkes, at anklagerne mod Patriciello ikke vedrører meningstilkendegivelser eller stemmeafgivelser under udøvelsen af hans hverv som medlem af Europa-Parlamentet, af den simple grund at underslæb vedrørende offentlige midler eller strafbare handlinger af byplanlægningsmæssig karakter ikke kan betragtes som værende lig med en "mening" eller en "stemme".

Hvad angår artikel 10 følger det af det forhold, at anklagerne mod Patriciello vedrører handlinger begået i Italien, hvor han var statsborger på det pågældende tidspunkt, at den eneste del af bestemmelsen, der finder anvendelse, er følgende: "*Under Europa-Parlamentets mødeperioder nyder medlemmerne: a) på deres eget lands område de immuniteter, der tilstår medlemmerne af deres lands lovgivende forsamling*".

Rækkevidden af den parlamentariske immunitet i Italien er meget lig den, der gælder i henhold til protokollen og skal sikre, at Europa-Parlamentet kan fungere.

Artikel 68, stk.2, i den italienske forfatning lyder som følger:

Artikel 68, stk.2

Et medlem af parlamentet kan ikke uden tilladelse fra det kammer, som vedkommende tilhører, underkastes visitation eller husundersøgelse, anholdes eller på anden måde berøves sin personlige frihed, medmindre der er tale om fuldbyrdelse af en endelig straffedom, eller

medmindre han pågribes i færd med at begå en lovovertrædelse, for hvilken anholdelse på fersk gerning er obligatorisk.

Med andre ord kan der i henhold til den italienske forfatning anlægges straffesag mod parlamentsmedlemmer uden særlige formaliteter, idet der kun kræves tilladelse i visse særlige tilfælde.

III. BEGRUNDELSE FOR FORSLAGET TIL AFGØRELSE

Det må på baggrund af ovenstående og de tilgængelige dokumenter konkluderes, at Patriciellos sag ud fra et retligt synspunkt ikke kan betragtes som en sag om immunitet, der skal beskyttes af Europa-Parlamentet. Sagen er i sidste ende i det hele undergivet italiensk lovgivning.

Den ovenfor nævnte artikel 68, stk. 2, i den italienske forfatning kan på nuværende tidspunkt i straffesagen mod Patriciello ikke bringe hans prærogativer som parlamentsmedlem i fare: Ligesom medlemmer af det italienske parlament nyder han ikke immunitet over for strafforfølgning som sådan.

Det er derfor ubestrideligt, at artikel 10, litra a), i protokollen vedrørende privilegier og immuniteter i sin nuværende form ved at lade medlemmernes beskyttelse afhænge af deres egen nationale lovgivning ikke giver Europa-Parlamentet nogen muligheder for at træffe bindende foranstaltninger til beskyttelse af Patriciello i denne sag.

IV. KONKLUSION

På grundlag af ovenstående betragtninger, efter at have hørt Aldo Patriciello og efter at have overvejet argumenterne for og imod beskyttelse af hans immunitet, mener Retsudvalget, at protokollen af 8. april 1965 vedrørende De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter i sin nuværende form ikke giver Europa-Parlamentet nogen muligheder for at træffe bindende foranstaltninger med henblik på at beskytte Aldo Patriciello.

BILAG: Artikel 68, stk.2, i den italienske forfatning

Artikel 68, stk.2, i den italienske forfatning lyder som følger:

"Et medlem af parlamentet kan ikke uden tilladelse fra det kammer, som vedkommende tilhører, underkastes visitation eller husundersøgelse, anholdes eller på anden måde berøves sin personlige frihed, medmindre der er tale om fuldbyrdelse af en endelig straffedom, eller medmindre han pågribes i færd med at begå en lovovertrædelse, for hvilken anholdelse på fersk gerning er obligatorisk."

RESULTAT AF DEN ENDELIGE AFSTEMNING I UDVALGET

Dato for vedtagelse	31.3.2009
Resultat af den endelige afstemning	+: 8 -: 0 0: 0
Til stede ved den endelige afstemning - medlemmer	Carlo Casini, Monica Frassoni, Giuseppe Gargani, Klaus-Heiner Lehne, Manuel Medina Ortega, Hartmut Nassauer, Aloyzas Sakalas, Francesco Enrico Speroni, Diana Wallis